



RUINE.

Sommige van de figuurtjes in zijn etsen werden door Jean Barbault geëtsd en wij treffen dan ook diens naam in de marge van de ets aan.

Piranesi stierf te Rome in 1778. Eerst begraven in de kerk van St. Andrea della Fiata werd zijn lijk overgebracht naar die van Priorato di Malto. Hier richtte men een standbeeld op, naar een tekening van zijn leerling Piroli. Wij vinden in deze beeltenis echter niet die wezenlijke gelijkenis die ons treft in het portret van Polanzani, dat Piranesi's „Antichita Roma” voorafgaat.

Hier zien wij de buste van den grooten etser, naakt, omgeven door wingerdranken, de forsche sterke kop naar ons toegewend. Het gelaat is vol strengheid, uit den gesloten mond spreekt een krachtige wil, uit de levendige oogen straalt vastberadenheid. Mooi zelfbewust is de houding van het hoofd. Het is de uitbeelding van een groote persoonlijkheid met een vrijen, ruimen blik, een

temperamentvol innerlijk leven, dat beheerscht en in die beheersching verdiept wordt.

De platen van Piranesi's etsen waren bewaard gebleven, zoodat ze ook na zijn dood nog afgedrukt konden worden. Hoe weinig waarde Piranesi's werk tijdens zijn leven had blijkt hieruit, dat men voor zeer weinig geld de koperen etsplaten een dag leenen kon om er zooveel afdrukken van te maken als men wilde.

Francesco, Piranesi's oudste zoon, ging met de platen van zijn vader en de zijne naar Parijs en verkocht ze aan de firma Firmin Didot. Zoo ontstond de eerste Fransche uitgave van Piranesi's werk, die niet minder dan 20 deelen bevatte en waarin ook de etsen van Francesco Piranesi werden gedrukt. Deze etsen hebben niet meer de strakke lijn, die de eerste drukken kenmerkt, welke ik in la Galleria d'Arte antica te Rome zag, maar toch geven zij nog een zeer goed beeld van de grootheid van den meester,